

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Er/907/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8310211936
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8310211936.3

Uznesenie

Okresný súd Humenné v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného: Advocate, s.r.o., so sídlom ul. Pribinova č.25, Bratislava, IČO: 36865141, proti povinnému: B. L., A.. X.X.XXXX, S.Ř. XXXX/XX, XXX XX M., o vymoženie pohľadávky vo výške 505,88 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Exekúciu vyhlasuje za neprípustnú a túto zastavuje.

II. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorický úrad Bratislava, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, má nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Súd povinnému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, spísanom vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorický úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnému v sume 505,88 eur s príslušenstvom, a to na základe vykonateľného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou a.s. zo dňa 24.5.2010, spis. zn. SR XXXXX/XX.
- Súdny exekútor požiadal tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie - vymoženie 505,88 eur, pričom svoju žiadosť odôvodnil návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie a exekučným titulom.
- Uznesením č.k.: 5Er/907/2010-17 dňa 24.5.2011 súd rozhodol tak, že zamietol žiadosť o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi v časti úroku a dňa 18.5.2012 súd vydal poverenie na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.
- Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, spísanom vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorický úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnému v sume 505,88 eur s príslušenstvom, a to na základe vykonateľného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenskou rozhodcovskou a.s. zo dňa 24.5.2010, spis. zn. SR XXXXX/XX.
- Povinný podal dňa 8.11.2012 podanie - „žiadosť - podnet o zrušenie exekúcie“ a dňa 31.5.2013 podanie - „odvolanie sa proti trovám exekúcie“.
- Podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.
- Podľa § 58 ods. 1 zák. č. 233/95 Z.z., exekúciu súd zastaví na návrh alebo bez návrhu.
- Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu zo zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd

zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

9. Podľa § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

10. Podľa § 45 ods. 1 písm. b), c) zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučného konania zastaví, ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

11. Podľa § 40 písm. a), b) zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobu podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), alebo rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní.

12. Súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ich súlad resp. rozpor so zákonom a dospel k záveru, že žiadosti o udelenie poverenia nemožno vyhovieť. Vyššie citované zákonné ustanovenia dávajú exekučnému súdu možnosť a povinnosť preskúmať exekučný titul (a návrh na vykonanie exekúcie ako aj žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie), a to nie len z hľadísk uvedených v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ale aj, nakoľko exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, z hľadísk uvedených v § 45 ods. 2 zák. č. rozhodcovskom konaní. Súd je povinný v prípade rozhodcovských rozhodnutí skúmať, či tieto nezaväzujú účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, nakoľko prípadné takéto konštatovanie by bolo dôvodom na zastavenie exekúcie a to aj bez návrhu, ex offo (stanovisko Najvyššieho súdu SR číslo 34842/2009-100).

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu - zmluvy o úvere č. 8312405 zo dňa 19.5.2009 a to oprávneného ako dodávateľa v zmysle definície podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a povinného ako spotrebiteľa v zmysle definície spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, súd túto zmluvu o úvere vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, kde povinný je v pozícii spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 1000,- eur, je možné na ich zmluvný vzťah aplikovať aj ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

20. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona

o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

22. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Súd preto skúmal rozhodcovský rozsudok a zistil, že právo ním priznané je právom nedovoleným a odporujúcim dobrým mravom a to hneď z niekoľkých dôvodov.

24. V posudzovanej veci sa oprávnený domáha návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 11.8.2010 vymoženía sumy 505,88 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave.

25. Súd vyhodnotil vzťah oprávneného a povinného založený zmluvou o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 9.7.2008 ako vzťah spotrebiteľský. Zo základných zásad civilného poriadku platí, že ten kto tvrdí určitú skutočnosť, je povinný ju preukázať, teda súd konštatuje, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku - teda veriteľa (oprávneného). Označenie povinného okrem iných identifikačných údajov aj jeho IČO-m, nemá bez ohľadu na iné skutočnosti za následok charakterizovanie vzájomného vzťahu medzi zmluvnými stranami ako vzťahu nespotebiteľského. úveru - podnikanie nie je možné považovať za unesenie dôkazného bremena ohľadom tvrdenia, na aký účel bol úver poskytnutý, keďže tento údaj nedáva odpoveď na otázku, na čo konkrétne bol úver braný, či uvedená činnosť predstavuje činnosť v rámci výkonu jeho podnikania, prípadne, či súvisí s takýmto predmetom činnosti povinného.

26. Rozhodcovská zmluva je formulárová, ktorú oprávnený v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Podľa názoru súdu je však dojednanie rozhodcovskej zmluvy k spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Aj v tomto konkrétnom prípade povinný nemal možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy ovplyvniť, nakoľko jej súčasťou sú aj všeobecné podmienky poskytovania úveru.

27. Najzávažnejším dôvodom je skutočnosť, že rozhodcovská zmluva v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodnutie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovská zmluva nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu.

28. Neobjektívnosť rozhodcu sa prejavuje v jeho snahe vyhovieť oprávnenému ako dodávateľovi a vyplýva aj z rozhodnutia rozhodcu, ktoré je zjavne formalistické, preberajúce argumenty žalujúceho dodávateľa - oprávneného. Rozhodca akceptoval aj 0,25 % denne úrok (91,25 % ročne), ktorý súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko ide o neprimeranú sankciu v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, čo ale v rámci tohto spotrebiteľského vzťahu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rozhodca sa nevysporiadal s vylúčením inštitútov zameraných na ochranu spotrebiteľa, a tým vlastne porušil kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa.

29. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že vyššie uvedené zmluvné dojednania, ktoré neboli spotrebiteľom individuálne dojednané a ktoré vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. Súd pri zisťovaní, či nejde o nekalú rozhodcovskú doložku skúma všetky dôležité skutočnosti, ktoré vyvolávajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Za také okolnosti možno považovať napr. neprijateľné miesto rozhodcovského konania, ktoré môže spotrebiteľa odradiť od uplatnenia svojich práva (rozhodca so sídlom v Bratislave) alebo pravidiel rozhodcovského konania, ktoré ukladajú povinnosti, ktoré predpisy neupravujúce občianske súdne konanie neupravujú a ktoré s v neprospech spotrebiteľa.

30. Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne súd aj bez návrhu prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej doložky, resp. rozhodcovskej zmluvy (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 146/2011, 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu

Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011).

31. Súd nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove z 27.9.2010 ani právneho názoru, ktorý by mal byť oprávnenému známy z uznesení odvolacieho súdu sp. zn. 6CoE 73/2012, 6CoE 74/2012, 6CoE 95/2012, 6CoE 16/2012, 6CoE 12/2011, 6CoE 173/2011, 6CoE 1/2012 20CoE 40/2012, 20CoE 70/2012, 20CoE 73/2012, 20CoE 132/2012, 20CoE 200/2012, 20CoE 210/2012 (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 610/2012). Rozhodcovský rozsudok bol založený na rozhodcovskej zmluve v spotrebiteľskej zmluve. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne ako keď rozhodcovskej zmluvy niet (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove vo veci 6CoE 66/2012, 6CoE 256/2012, 8CoE/31/2019-74 dňa 3.10.2019, 24CoE/23/2020-46 dňa 30.7.2020).

32. Pre vykonanie exekúcie tak chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozhodcovský rozsudok vo veci vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť. Vydaný rozsudok nie je platný, nemá právne účinky, a takýto rozsudok nemôže byť považovaný za rozhodnutie, ktoré je spôsobilé byť podkladom pre nariadenie exekúcie (viď uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14CoE/9/2020 zo dňa 6.10.2020).

33. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6 MCdo 9/2012). Oprávnený si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Súdna kontrola dopadá aj za stavu, že zmluvný vzťah hlavný a vedľajší bol vyjadrený v samostatných listinách. Niet dôvod vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy len preto, že je na samostatnej listine a nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne vyjednať, aby prípadné spory riešil rozhodca (v danej veci predformulovaný na tlačive dodávateľa). Inak by aj napríklad záložné zmluvy, ktoré sa nachádzajú na „sólo“ tlačivách boli vylúčené zo súdnej kontroly. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia.

34. Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy súd vidí tiež v geografickom faktore v zmysle judikatúry. Nepriemeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca 500 km na rozhodcovské konanie je odradzujúca (rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98 - C-244/98 Océano Grupo Editorial).

35. Je treba zdôrazniť, že Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť miesta konania (Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98 -C-244/98 Océano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom).

36. Podľa názoru súdu dojednanie rozhodcovskej zmluvy a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojom dôsledku k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež smernice 93/13/EHS. Teda na základe uvedeného súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti ho podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu bez vedomia a dôsledkov tohto konania, preto sa prieči dobrým mravom a výkon práva povinnosti odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol v celom rozsahu.

37. Zároveň súd poukazuje na neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorou je rozhodcovská doložka. Táto je súčasťou všeobecných zmluvných podmienok a je preto zrejmé, že povinný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah a osobitne si ju nevyjednal. Mohol len zmluvu o úvere aj s jej všeobecnými podmienkami ako celok odmietnuť alebo prijať a podrobiť sa všetkým podmienkam. Vzhľadom k tomu súd považuje rozhodcovskú doložku za neprijateľnú, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná

poukazujúc na ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka aj za neplatnú a preto je zrejmé, že rozhodca ani nemal právomoc vec prejednať a vydať rozhodcovský rozsudok.

38. Rozhodcovský súd pri skúmaní veci sa obmedzil iba na vzťah oprávneného a povinného, posudzoval len formálne náležitosti, avšak ochrane spotrebiteľa ako v zmluvnom vzťahu slabšej strany náležitú pozornosť nevenoval. V predmetnom právnom vzťahu nielenže neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ale priznal oprávnenému aj plnenie v rozpore s dobrými mravmi, a to úrok 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročne. Dojednanie sankcie za neplnenie zmluvnej povinnosti v tejto výške je nielen v rozpore s príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho a európskeho práva o ochrane spotrebiteľa, ale pre rozpor s dobrými mravmi je aj v príkrom rozpore so zásadou ekvity, ktorá je pre oblasť súkromného práva určujúcou. Tým došlo k prehĺbeniu už aj tak faktického nerovného stavu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ o svojich právach nevie alebo má ťažkosti s ich uplatnením. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež smernice 93/13/EHS. Teda na základe uvedeného súd dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprímeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore príslušnými ustanoveniami najmä §52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS. Na základe uvedeného súd exekúciu zastavil.

39. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v danom prípade rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky a rozpor s dobrými mravmi a zákonom, kvôli tomu súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia (viď rozhodnutia uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoE/45/2020-49 zo dňa 21.1.2021, uzn. KSPo sp. zn. 1CoE/46/2020-71 zo dňa 21.1.2021).

40. Podľa ustanovenia § 196 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

41. Súdny exekútor má právo na náhradu trov exekúcie, preto mu ju súd priznal.

42. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

43. O trovách konania strán (účastníkov) súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP tak, že povinnému náhradu trov konania nepriznal. Na náhradu trov konania by mal právo povinný, pretože zastavenie konania zavinil oprávnený, ktorý zavinil zastavenie exekučného konania podaním nespôsobilého exekučného titulu. Povinnému však v konaní trovy nevznikli, preto mu náhradu trov konania nebola priznaná. Keďže povinnému náhrada trov konania nebola priznaná, o jej výške podľa § 262 ods. 2 CSP nebude rozhodované.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia (§ 362 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods.1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (§ 363 CSP).